U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Jiřího Vyvadila v právní věci stěžovatelky **S. P.**, zastoupené JUDr. Františkem Staňkem, advokátem se sídlem v Liberci, Gagarinova 757, za účasti **Ministerstva vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti podané proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 3. 2004, č. j. 59 Az 153/2003 - 27,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** .

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Odměna advokáta JUDr. Františka Staňka **s e u r č u j e** částkou 2150 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 3. 2004, č. j. 59 Az 153/2003 – 27, byla zamítnuta žaloba stěžovatelky proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „ministerstvo“) ze dne 18. 11. 2003, č. j. OAM-6010/VL-07-11-2003, jímž byla zamítnuta její žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g.) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

V kasační stížnosti podané v zákonné lhůtě stěžovatelka uvedla, že ji podává z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Úvodem zdůraznila, že chybou jednak jejího počínání, ale především ministerstva, bylo, že nemohla svoje prohlášení při přednesení žádosti o azyl a popsání skutkového stavu věci podat ve svém mateřském jazyku za účasti tlumočníka. Je přesvědčena, že splňuje podmínky pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu, neboť při hledání zaměstnání na Ukrajině byla zjevně odmítána pro své politické postoje k tehdejšímu politickému režimu. Je pravdou, že neorganizovala veřejný odpor ani nenabádala k občanské neposlušnosti ani k organizování demonstrací a nesouhlas spolu s ostatními vyjadřovala v malých hloučcích lidí na ulici či po domech. Občanské postoje jí samotné i jejích rodičů byly však jistými osobami sdělovány státním orgánům. Úředníci těchto orgánů při příležitostných jednáních dávali najevo, že o nich ví a že jako nespokojenci nemohou u nich hledat oporu. Jako další důvod pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu uvedla, že patří s rodinou k náboženské menšině „baptistická církev“, která není uznávána, protože převahu má pravoslavná církev, která ovlivňuje veškeré politické i ekonomické dění na Ukrajině. Proto má odůvodněný strach, že po návratu do své vlasti bude pronásledována.

Má rovněž nemanželské dítě, což je především veliké náboženské provinění, které se přenáší do politických a společenských poměrů, neboť takovéto dítě může být bito a šikanováno od spolužáků a útoky mohou směřovat i proti matce. Porušení zákona spatřuje i v tom, že se ministerstvo nezabývalo možností udělit humanitární azyl. Stěžovatelka zastává názor, že výroky jak ministerstva, tak i krajského soudu, jsou vůči ní nespravedlivé, protože byl porušen zákon o azylu jak v oblasti materiální pravdy, tak také v procesních otázkách. Proto se domáhala zrušení napadeného rozsudku a přiznání kasační stížnosti odkladného účinku.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností musel zabývat nejprve z hlediska její přípustnosti, neboť pouze přípustná kasační stížnost může být soudem meritorně projednána.

Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. není kasační stížnost přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.

Podle § 109 odst. 4 s. ř. s. ke skutečnostem, které stěžovatel uplatnil poté, kdy bylo vydáno napadené rozhodnutí, Nejvyšší správní soud nepřihlíží.

Z citovaných ustanovení vyplývá, že § 104 odst. 4 s. ř. s. in fine brání tomu, aby stěžovatelka v kasační stížnosti uplatňovala jiné právní důvody, než které uplatnila v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáváno, ač tak učinit mohla, a § 109 odst. 4 s. ř. s. brání tomu, aby poté, co bylo vydáno přezkoumávané rozhodnutí, uplatňovala skutkové novoty. K takto uplatněným novým skutečnostem Nejvyšší správní soud při svém rozhodování nepřihlíží. Přitom je třeba zdůraznit, že nepřípustnost kasačních důvodů neuplatněných v řízení před soudem a nemožnost uplatňování skutkových novot je třeba vztáhnout k důvodům a skutečnostem uplatněným v žalobě, resp. ve lhůtě uvedené v § 72 odst. 1 s. ř. s.

Porovnáním obsahu žaloby a kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjistil, že skutečnosti uvedené v kasační stížnosti jsou nové a důvody, v ní obsažené stěžovatelka neuplatnila v řízení před krajským soudem. Zatímco v žalobě stěžovatelka uváděla jinou skutečnost, když k obecně formulovaným citacím jednotlivých ustanovení zákona č. 71/1967 Sb., ve znění pozdějších předpisů, nelze přihlížet, tj. že je těhotná a má obavu o svůj život i o život dítěte, neboť má na Ukrajině dluh, který není schopna vrátit a věřitel jí vyhrožuje zabitím, v kasační stížnosti uvedla, že byla nucena opustit zemi původu z důvodu, že byla pronásledována, resp. že měla odůvodněný strach z pronásledování pro zastávání určitých politických a občanských postojů, dále pro svou příslušnost k baptistické církvi a z důvodu, že má nemanželské dítě (nové skutečnosti), a dále uváděla nové důvody v žalobě neuplatněné, tj. že se ministerstvo nezabývalo možností udělit jí humanitární azyl podle § 14 zákona o azylu a dále, že nemohla svoje prohlášení během správního řízení učinit v mateřském jazyku a nesprávné posouzení aplikace § 12 zákona o azylu ve vztahu k výše uvedeným novým skutečnostem. Nejvyšší správní soud proto k uvedeným novým skutečnostem a dříve v řízení před soudem neuplatněným důvodům nepřihlédl.

Proto z důvodu výše uvedeného kasační stížnost jako nepřípustnou podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl, neboť se opírá jen o důvody,

které stěžovatelka neuplatnila v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohla.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovatelce byl pro řízení o kasační stížnosti soudem ustanoven zástupcem advokát a podle § 35 odst. 7 s. ř. s. platí v takovém případě odměnu advokáta včetně hotových výdajů stát. Podle § 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, náleží advokátovi odměna za dva úkony právní služby 2 x 1000 Kč a podle § 13 odst. 3 citované vyhlášky náhrada hotových výdajů v částce 2 x 75 Kč, celkem tedy 2150 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. ledna 2005

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu